

- 2) W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy przywołane przepisy powinny być interpretowane w ten sposób, że w tym samym kontekście, właściwe władze państw członkowskich, o których mowa w art. 8 ust. 1 wspomnianej decyzji, mogą odmówić wydania wspomnianemu operatorowi zezwolenia na dostarczanie uzupełniających elementów naziemnych na tej podstawie, że nie wywiązał się on z zobowiązania dotyczącego zasięgu w dniu 13 czerwca 2016 r.?

(¹) Dz.U. L 172, s. 15.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Obvodní soud pro Prahu 9
(Republika Czeska) w dniu 12 lutego 2019 r. — XR/Dopravní podnik hl. m. Prahy, a.s.**

(Sprawa C-107/19)

(2019/C 131/34)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Obvodní soud pro Prahu 9

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: XR

Strona pozwana: Dopravní podnik hl. m. Prahy, a.s.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy czas przerwy od pracy, w trakcie której pracownik musi pozostawać do dyspozycji pracodawcy na wypadek nagłego wyjazdu [i być gotowy do wyjazdu] w dwie minuty, należy uważać za „czas pracy” w rozumieniu art. 2 dyrektywy 2003/88/WE (¹) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy?
- 2) Czy okoliczność, że do przerywania wskutek nagłego wyjazdu dochodzi tylko sporadycznie i nie można tego przewidzieć, ewentualnie, jak często dochodzi do takiego przerywania, ma wpływ na ocenę powyższego pytania?
- 3) Czy w sytuacji, gdy sąd pierwszej instancji orzeka po tym, jak jego orzeczenie zostało uchylone przez sąd wyższej instancji i sprawa została przekazana do ponownego rozpoznania, a jednocześnie sąd wyższej instancji przedstawił pogląd prawny, który wiąże sąd pierwszej instancji, to sąd ten jest uprawniony do nierespektowania tego poglądu, jeżeli jest on sprzeczny z prawem Unii Europejskiej?

(¹) Dz.U. 2003, L 299, s. 9.